

Publicerad 2017-04-16 06:01 av Goraxy 89 Orion

Kärleken döljer sitt ansikte

saknad följer

sammetssvarta himmel törsten

brinnande

ritade handen mönstret

tystnad

även du tilltagande längtan brinner natten

mot bottenlös rymd

vandringsmannen dröjer

stillheten

sången stiger och sjunker stiger

tonar sakta ut

som

dyningar rullar den in mot

ödslig strand

själen kvider omskuren gränslös

tomhet djupnar

men

kärleken döljer sitt ansikte

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Goraxy 89 Orion med Poeter.se id #48553 innehar upphovsrätten